

Ramon Majó Luch

ALGUNES CONSEQÜÈNCIES DELS FETS. EL MÍTING DE LA SALA LOIOLA

Jo ja t'ho dic, quan el van muntar, jo estava a l'expedició. Vaig arribar i al cap de vuit dies ja es feia el míting. És clar, allò era un moment d'eufòria pel PSUC, *a tope*. Vull dir [que] érem els primers que fèiem un míting; no ho fèiem en nom del PSUC, però tothom sabia que era del PSUC. Era la sortida a la llum de veritat, sense estar legalitzat, però bé.

Recordo la sala totalment plena; nosaltres mateixos ens vam sorprendre de la capacitat que teníem de crida. I molt emocionant, sí. Em sembla que jo les tinc, però les hauria de buscar —perquè és una cosa d'aquelles que se m'han anat extraviant i no sé on les tinc—, però tinc un[a] casset que hi ha les gravacions de les intervencions del Cònsola, del Jaume Sala. Fot gràcia veure el que deien en aquell moment. Fot gràcia de dues maneres: d'una banda, perquè t'imagines no saps què, perquè de totes maneres havies d'estar *a/ tanto*, perquè encara estàvem en la fase d'acumulació de forces democràtiques per acabar de liquidar el franquisme. I per altra banda, algunes coses que diuen, que ara no es dirien de cap manera.